

Почетком октобра 2009. године у Србији је покренута нова кампања која је имала за циљ да убеди јавност да чланство у „ЕУ нема алтернативу“. У тој кампањи су учествовали власт, медији, невладине организације и делови опозиције. Почетак кампање обележио је наступ потпредседника српске владе 2. октобра 2009. године на промоцији студије „Ефекти интеграције Србије у ЕУ“ (студију је урадио приватни београдски Факултет за економију, финансије и администрацију). Изводи из те студије и говор потпредседника владе су након тога неколико дана објављивани на страницама водећих дневних листова и у радио и телевизијским емисијама у Србији [\[1\]](#). Такође, у истом периоду, у српској јавности су објављене и изјаве потпредседника новостворене опозиционе партије СНС, који је приликом посете САД истакао да је „економско јачање“ Србије могуће једино уласком у ЕУ и да Србија треба да примењује „европске вредности“ [\[2\]](#).

Неколико месеци пре почетка ове нове пробриселске кампање „Галуп Балкан монитор“ је објавио истраживање о опадању подршке чланству у ЕУ на западном Балкану [\[3\]](#). Према овом истраживању, спроведеном у јуну 2009, подршка чланству у ЕУ је највећа у квазидржави Косово – 89 одсто, затим у Албанији – 83 одсто. Најмања је у Хрватској, само 29 одсто, иако је она најдаље „напредовала“ у придруживању ЕУ.

Између ових крајности је Србија. Према резултатима анкете, у Србији чланство у ЕУ подржава 58 одсто анкетираних. Дакле, у Србији још увек не постоји сигурна пробриселска већина. Тачније, српски народ је још у дилеми да ли чланство у ЕУ доноси добро. Такође, за пробриселске снаге у Србији је забрињавајућа и чињеница да је анкета показала да је у поређењу са 2006. годином подршка чланству у ЕУ на западном Балкану порасла само у квазидржави Косово, и то за 2 одсто. Такође, са такозваним вредностима ЕУ се „веома снажно“ и највише идентификују Албанци на Косову – 72 одсто, у Албанији 50 одсто и Македонији 49 одсто. Са друге стране, са „европским вредностима“ најмање се идентификују Срби у БиХ – 10 одсто, на Косову 15 одсто и у Србији 24 одсто.

Дакле, ови подаци из анкете јасно показују да Срби не прихватају такозване европске вредности јер их идентификују у пракси као двоструке стандарде, отимање Косова, помагање терориста као што су Харадинај и Тачи, бомбардовање Србије 1999. године,

Пише: Дејан Мировић
понедељак, 05 октобар 2009 23:59

улогу ЕУ приликом референдума за одвајање Црне Горе 2006. године, рушење Дејтонског споразума у БиХ и слично. Зато је очигледно било неопходно појачати пропаганду о чланству Србије у ЕУ у октобру 2009. године.

Ипак, анкета показује да је пробриселска пропаганда већ успела да макар половину Срба убеди да ће им чланство у ЕУ донети економски напредак. Дакле, на овој фрази „о бољем животу у ЕУ“ тренутно се заснива целокупна политика пробриселских снага у Србији. Ако Срби не верују у ту фразу (на пример ако би били скептични као Хрвати), онда би целокупна политика Брисела у Србији доживела пропаст. Или, пробриселска елита би изгубила свој ослонац у народу, али и изворе финансирања. У том контексту је очигледно рађена и поменута студија.

Ипак, економски експерти који су радили на тој студији нису могли да само неодређено наводе фразе о „европским вредностима“ и „европском путу“ Србије. Они су морали да изнесу неке податке о ефектима интеграције Србије у ЕУ и да тако докажу да је Србији место у ЕУ. Слично је морао да уради и потпредседник српске владе Ђелић (иначе бивши саветник Анатолија Чубајса који је према најновијим наводима руске државне комисије један од најодговорнијих за хаварију на Сајано-Шушенској брани од 17. августа 2009. када је погинуло приближно 70 људи [\[4\]](#)).

Зато је потпредседник српске владе 2. октобра 2009. приликом представљања студије о интеграцији Србије у ЕУ навео следеће податке. По њему, ЕУ даје годишње 200 милиона евра Србији. Међутим, тачно је само да је ЕУ обећала Србији из ИПА фонда око 200 милиона евра годишње (под условом да се одобре пројекти које Србија предлаже). До септембра 2009. године ЕУ је одобрила 100 милиона евра који су преусемерени у српски буџет.

Такође, потпредседник српске владе је 2. октобра 2009. навео и да је ЕУ дала неколико милијарди евра помоћи Мађарској. Међутим, ЕУ је дала само нови кредит од 8,6 милијарди долара Мађарској. Кредит није исто што и помоћ, сваки кредит мора да се врати уз плаћање камате.

Потпредседник српске владе је у свом излагању више пута поменуо Мађарску као пример који треба да покаже корисност чланства Србије у ЕУ. Међутим, он је прећутао да је спољни дуг Мађарске достигао 31. децембра 2008. скоро невероватних 212 милијарди долара! Само годину дана раније спољни дуг је износио 167 милијарди долара

Пише: Дејан Мировић
понедељак, 05 октобар 2009 23:59

[5]

. Дакле, чланство у ЕУ је Мађарској донело повећање спољног дуга само у периоду од 31. децембра 2007. до 31. децембра 2008. године од 45 милијарди долара!

Покушавајући да брани неодбрањиво, потпредседник српске владе је истакао да су земље источне Европе имале 2 одсто већи раст од 2004. године због чланства у ЕУ. Али поново је прећутао да су скоро све земље из источне Европе забележиле много већи пад у 2009. години управо због повезаности својих привреда са западним делом ЕУ.

Ипак, треба признати да су експерти који су радили студију „Ефекти интеграције Србије у ЕУ“ били мало умеренији од потпредседника српске владе, па су признали да ће улазак у ЕУ донети и неке негативне ефекте. У њиховој табели која је објављена у српским дневним листовима наводи се да би од 2010. до 2015. године увоз у случају уласка Србије у ЕУ порастао са 47 одсто БДП-а на 64 одсто, дефицит текућег рачуна са 5 одсто БДП-а на 10 одсто, а спољни дуг са 51,9 одсто БДП-а на 60,6 одсто.

Са друге стране, у студији се као једна врста оправдање за придруживање Србије ЕУ наводи да би дошло до пораста извоза у случају уласка у ЕУ, као и пораста страних директних инвестиција и девизних резерви земље. Али и експерти који су радили на поменутој студији прећуткују да се у српски извоз рачуна и извоз страних предузећа са територије Србије. Помоћу такве „европске статистике“ могуће је приказати и америчко предузеће „Ју-Ес стил“ као водећег српског извозника. Дакле, тај показатељ је непоуздан. Такође, појам страних директних инвестиција обухвата и „куповину домаћих предузећа“ [6], али и то је прећутано.

Прећуткује се и да се девизне резерве Србије углавном налазе на Западу и да доносе много мање приходе од губитака које изазива плаћање спољног дуга. Кредити који се узимају на Западу користе се за попуњавање српских девизних резерви. Међутим, све то ремети фразу о бриселском „рају“ који чека Србију.

Коначно, у табели из студије „Ефекти интеграције Србије у ЕУ“ нема показатеља који је можда и најважнији за једну земљу као што је Србија. У табели се не наводи какво би било кретање стопе незапослености у периоду од 2010. до 2015. године у случају да Србија уђе у ЕУ. У доступним подацима из студије само се истиче да је „550.000 оних који раде у јавном сектору“ превелики терет за Србију [7], као и да „дугорочно гледано једини сегмент запослености за плату у предузећима у приватној својини има

Пише: Дејан Мировић
понедељак, 05 октобар 2009 23:59

перспективу раста“.

Дакле, 550.000 запослених у српском јавном сектору ће бити отпуштено или ће имати све мање плате (услед инфлације) ако Србија буде део ЕУ, произилази из студије.

ОвOME треба додати и податке како у пракси изгледа „помоћ“ ЕУ у борби против незапослености. У писменом одговору Владе Србије од 3. септембра 2009. године на једно посланичко питање наводи се: „Пројекат *Jobclub* Европска унија, ЕАР донација, 169.480 евра, реализован је у периоду октобар 2005 – август 2006. године. Резултат пројекта су отворена два *Jobclub*-а (клуб за тражење посла) у Лесковцу и Врању“

[\[8\]](#)

. Трагикомично, али истинито, јер показује како се ЕУ „бори“ против незапослености у Србији смањивањем производње и гашењем предузећа.

Дакле, такозвана „европска“ догма је заснована на лажима и полуистинама. Никакве студије и кампање не могу сакрити ту истину. Она ће пре или касније бити јасна и српским грађанима. Тада ће они који обмањују свој народ зарад личних интереса морати да одустану од политике која се заснива на фразама о некаквом бриселском „рају“.

[\[1\]](#) *Вечерње новости*, 4. октобар 2009, *Политика* 2. октобар 2009, *Блиц* 2. октобар 2009, Међународни Радио Србија 2. октобар 2009, сајт ТВ Б92 3. октобар 2009.

[\[2\]](#) Фонет 3. октобар 2009.

[\[3\]](#) *Привредни преглед*, 2. септембар 2009.

[4] Према руској државној телевизији РТР Планета од 3. октобра 2009.

[5] Према америчком државном сајту www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook

[6] Е. Вукадин, „Економска политика“, Досије, Београд 2007, стр. 97.

[7] Г. Булатовић, *Вечерње новости*, 4. октобар 2009.

[8] Одговор је достављен Народној скупштини 4.9. 2009. питање М. Буха, одговор/ документ је потписао први потпреседник владе.